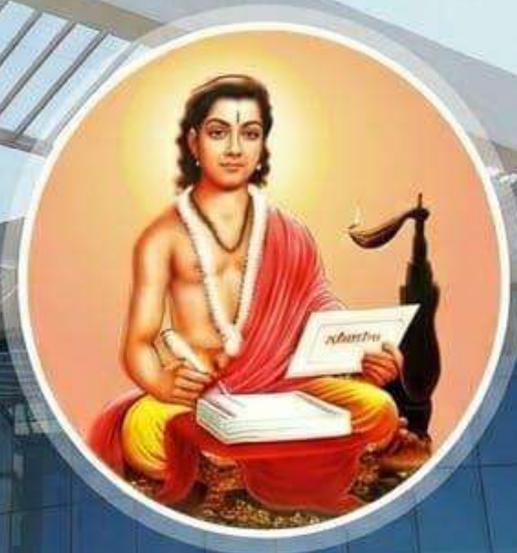

SANT DNYANESHWAR SHIKSHAN SANSTHA'S

ANNASAHEB DANGE COLLEGE OF D PHARMACY, ASHTA

ASPIRE

2025-26

ANNUAL MAGAZINE ISSUE

**A Legacy
of Learning**

OUR DESK

HON'BLE SHRI ANNASAHEB DANGE

-FOUNDER

HON. ADV. RAJENDRA R. DANGE

-SECRETARY

HON. VISHWANATH R. DANGE

-JOINT SECRETARY

DR. YUVRAJ D. DANGE

-PRINCIPAL

Our Inspiration

85 Years of Social Excellence

Hon. Shri. Annasaheb Dange

Founder

- Former Minister for Rural Development, Water supply, Social Welfare, Maharashtra State.
- Founder of 41 educational institutes with best track record.
- Best Parliamentarian award for best speech on the floor of the house.
- Author of Various inspiring books.

Sant Dnyaneshwar Shikshan Sansthas

ANNASAHEB DANGE COLLEGE OF D.PHARMACY, ASHTA

Tal - Walwa, Dist : Sangli, Ph-02342-241124, Web: www.adcdp.in Email: principaladcdp@gmail.com

EDITORIAL BOARD

Editor In Chief

Dr. Yuvraj D. Dange

Co-Ordinator

Mr. Akash S. Jadhav

VISION

“To create competent pharmacy professionals who can efficiently contribute for the healthcare system of society and to the pharmacy profession.”

MISSION

- 1) To provide student centric active innovative learning environment, with strategically planned quality pharma education consistent with the policies of state and nation.
- 2) To nurture and inculcate the team spirit, research, innovation, Creativity and entrepreneurship.
- 3) To strengthen Industry- Institute and Institute – institute interaction for the overall development of students.
- 4) To help the students to disseminate acquired knowledge through the fullest commitment for healthcare services.

FROM THE DESK OF PRINCIPAL

Dr. Yuvraj D. Dange

Principal,

Annasaheb Dange College of D. Pharmacy, Ashta

It is my absolute pleasure to present before you the ADCDP Non-technical magazine “ASPIRE-2026”. Objective of Aspire magazine is to provide a platform for the young minds to showcase their hidden talents, creativity to enhance their skill and inculcate the scenes of responsibilities towards profession and society.

Aspire magazine is the glimpse of various achimenes of academic and non-academic excellences achieved by the fraternity and students for the current academic year. It reflects the efforts that our fraternity and students has put in to enhance their skill, shoulder their responsibilities towards a better profession and society in large through various activities.

I sincerely appreciate all the contributors for their contributions in showcasing the hidden talents to uphold the name and fame of the profession. I wish all the luck for their future endeavours.

GLIMPSE OF MAGAZINE

- **Editor's Desk**
Mr. Akash S. Jadhav
- **Cover page**
Mr. Prithviraj Chavan
- **Marathi section**
Ms. Suyogini Mali
- **Hindi section**
Ms. Janhavi Hazare
- **English section**
Ms. Shrushti Patil
- **Portraits Made by students**
- **Highlights of Institute through photographs**
 - ❖ MSBTE Toppers
 - ❖ Prize Winners
 - ❖ Cultural events
 - ❖ Industrial Visit
 - ❖ NSS Activities
 - ❖ Republic day celebration
 - ❖ Shivaji Maharaj Jayanti
 - ❖ Sports

FROM EDITOR'S DESK

Mr. Akash S. Jadhav

Assistant professor

Annasaheb Dange College of D. Pharmacy, Ashta

Dear ADCDP Students and Readers; Welcome to Non-technical Magazine Aspire 2026. It gives me an immense pleasure in bringing out this non-technical magazine. This magazine includes the hidden potentials, new talents, academic excellence, student's achievements, extra-curricular activities, and events organized by the institute.

I would like to express our sincere thanks to Respected Principal Sir, Dr. Yuvraj D. Dange for giving us an opportunity and reliable guidance to Co-ordinate this magazine. I also thank our colleagues, students and staff for their co-operation, support and encouragement during compilation of this non-technical magazine.

Once again, I would like to thank all the individuals who are, or have been, associated with the magazine and we look forward to many more of publishing the magazines in the future. Suggestions and Criticism for further improvement will be welcome.

I hope you all enjoy reading it as much as we do.

मराठी विभाग

उमलण्याआधी मुलगी

एक मुलगी ही जन्मापासून बालपण आणि पौगंडावस्था पार करत स्त्रीत्वाकडे वाटचाल करणारी व्यक्ती असते. जेव्हा ती पूर्णपणे प्रौढ होते, तेव्हा ती एक स्त्री बनते. मुलगी ही एक तरुण स्त्री आहे असे म्हणता येते आणि अनेकदा हा शब्द स्त्रीसाठी समानार्थी म्हणूनही वापरला जातो. कोणत्याही समाजात मुलींची वागणूक आणि स्थिती त्या समाजातील स्त्रियांच्या स्थानाशी निगडित असते.

एकदा एका ठिकाणी स्त्री भूणाची हत्या झालेली पाहिली. त्या क्षणी मन अक्षरशः ढवळून निघाले. काय करावे ते सुचेनासे झाले. अनेक दिवस त्या घटनेचे दृश्य आणि त्या अकाली संपवलेल्या चिमुकल्या जीवाची आठवण मनातून जात नव्हती. शेवटी त्यांनी लेखणी उचलली आणि त्या आईलाच एक पत्र लिहिले. उडिया भाषेत प्रसिद्ध झालेल्या त्या पत्राचा अनुवाद कटक येथे राहणाऱ्या “राधा जोगळेकर” यांनी केला आहे.

आज हे पत्र येथे पोस्ट करताना फक्त एकच विनंती आहे—हे पत्र शक्य तितक्या लोकांपर्यंत पोहोचवा. हे वाचून जरी एखाद्या जोडप्याचे विचार बदलले, तरी हे प्रयत्न सार्थक झाले असे मला वाटेल.

आई, असं का केलंस? तुला माझी थोडीशीही आठवण येत नाही का? मी तुला पाहण्यासाठी किती आशा लावून बसले होते; पण तू मला जगात येण्याआधीच मारून टाकलंस. तुला माहिती आहे का आई, मी फक्त तुलाच ओळखत होते. अजून कोणाचाही स्पर्श मला झाला नव्हता.

माझ्या आयुष्यातल्या त्या चार महिन्यांत मी जे काही अनुभवले, ते फक्त तुझ्यामुळेच. आई, तुला आठवतं का? माझा भाऊ राजा जेव्हा रडायचा, तेव्हा तू त्याला समजवायचीस, “रडू नकोस. लवकरच तुला खेळायला एक भाऊ येईल.” तेव्हा मी तुझ्या पोटात खळखळून हसायचे आणि म्हणायचे, “आई, भाऊ नाही; राजाला छोटी बहीण येणार आहे.”

तू राजाला कुशीत घेऊन झोपायचीस; पण मला मात्र झोप येत नसे. भावाबरोबर खेळण्याची मला खूप इच्छा व्हायची. मग पोटात असूनही मी त्याला हलकेच पायाने ढकलायचे. तोही कधी कधी तुझ्या पोटाला हाताने ढकलायचा. मला थोडं लागायचं, पण तरीही मला खूप आनंद व्हायचा. कारण भाऊ-बहिणीच्या नात्याची मजा वेगळीच असते.

कधी राजा आजारी पडला, तर तू देवाला प्रार्थना करायचीस, “हे माऊली, माझ्या मुलांना सुखी ठेव.” ते ऐकून माझ्या छोट्या डोळ्यांत पाणी यायचे. वाटायचे—माझी आई किती चांगली आहे! तिच्या मुलांवर किती माया आहे!

तुझ्यामुळेच मला समजलं की आणखी एक मोठी आई आहे—“माऊली”—जी तुला शक्ती देते. माझे ते चार महिने फक्त तुझाच विचार करत गेले. मनात सतत एकच इच्छा होती—तुला पाहण्याची.

एकदा तू राजाला म्हणालीस, “माझ्या बाळा, तुझ्यासाठी मी दहा महिने त्रास सहन करून तुला जन्म दिला. मोठा होऊन आईचं नाव उज्वल कर.” ते ऐकून मला रडू आलं. कारण मला अजून सहा महिने थांबावं लागणार होतं—फक्त तुला पाहण्यासाठी.

कविता

ए आई, ए आई, मला जगात येऊ दे,
हे सुंदर जग मला डोळ्यांनी पाहू दे. या आजी-आजोबांना
हे कळू दे की
मी मुलगी असली तरी
मुलांपेक्षा कमी नाही.

मुलगा-मुलगी असा भेद
का करतात सारे?
मुलींनाही पुढे जाऊ दे,
त्यांनाही आकाशात उंच भरारी घेऊ दे.

उडण्याआधीच माझे
पंख कापू नका,
थोडा विश्वास ठेवा—
मी तुम्हाला कधीच धोका देणार नाही.

मलाही आकाशात
उंच उंच उडू दे,
ए आई... मला जगात येऊ दे.

समाजासाठी संदेश

मूल जन्माला घालताना प्रत्येक जोडप्याला माहिती असते की ते मूल मुलगा किंवा मुलगी असू शकते. मग सोनोग्राफी करून मुलगा आहे की मुलगी हे तपासण्याचे कारणच नसते. पण समाजाची स्वार्थी मानसिकता आड येते.

मुलगा म्हातारपणी सांभाळेल, या विचारामुळे मुलगा हवा अशी अपेक्षा ठेवली जाते. पण आजच्या काळात हा विचार निरर्थक ठरत आहे. तरीही अनेक कुटुंबे मुलगाच हवा या अपेक्षेने मुलींच्या गर्भपातासारखे अमानुष कृत्य करतात.

यामुळे केवळ त्या निष्पाप जीवाचा अंत होत नाही, तर आईच्या आरोग्यावरही गंभीर परिणाम होऊ शकतो. अनेक वेळा अशा गर्भपातांमुळे मातांचे जीवही जातात.

समाजात स्त्रियांचे प्रमाण कमी होत चालले आहे. भविष्यात मुलांना लग्नासाठी मुली मिळणार नाहीत. सामाजिक असमतोल निर्माण होईल, स्त्रियांवरचे अत्याचार वाढतील. हा विचार आपण करत नाही का?

आज मुलगी आणि मुलगा यात फारसा फरक राहिलेला नाही. मुलींनी सर्व क्षेत्रांत यश मिळवले आहे. त्या आपल्या पालकांची जबाबदारी मुलांप्रमाणेच सांभाळतात. मग तरीही मुलींना जन्म घेऊ देण्यात का अडथळे निर्माण केले जातात?

आपण समाजघटक म्हणून आपली जबाबदारी ओळखली पाहिजे. कायदा महत्त्वाचा आहेच, पण त्याहून महत्त्वाचे म्हणजे आपल्या विचारांत बदल करणे.

जर समाजाला आई, बहीण, पत्नी हवी असेल, तर मुलींचा जन्म होणे आवश्यक आहे. म्हणून चला, एक जबाबदार नागरिक म्हणून स्त्री-भ्रूण हत्येविरोधात आवाज उठवूया.

Ms. Vedika Patil
Second Year D. Pharm

पृथ्वीवर माणूस उपराच !

गूढ ही अशी संकल्पना आहे की जिच्या प्रत्येक स्पष्टीकरणाच्या कडेला उत्सुकतेच्या अथांग सागराची किनार असते. जणू मानवाच्या प्रश्न विचारण्याच्या आणि विचार करण्याच्या क्षमतेची ही एक मर्यादा आहे. परग्रहवासीयांच्या अस्तित्वाचा आणि विश्वातील आपल्या एकाकीपणाच्या भीतीरूपी कुतूहलाचा हा प्रश्न सुद्धा असाच काहीसा गूढ आहे.

गेल्या पन्नास वर्षांत विज्ञानाने अकल्पित प्रगती केली आहे. सौरमालेतील ग्रहांविषयी आपल्या संकल्पना खूप बदलल्या आहेत आणि आजही त्या बदलत आहेत. आज हजारो मैलांवर घडणाऱ्या घटना आपण रंगीत दूरदर्शन संचाद्वारे त्याच क्षणी पाहू शकतो. महिनोन्महिने अवकाशात संचार करू शकतो. कोणत्याही ग्रहांवर मानवरहित, स्वयंचलित अंतराळयान उतरवून तेथील छायाचित्रे, माती, दगड गोळा करून पृथ्वीवर आणू शकतो व त्यांची चाचणी व संशोधन करू शकतो. हे खरोखरच एक आश्चर्य आहे.

सुमारे दहा लाख वर्षांपूर्वी मानव तयार झाला असे विज्ञान सांगते. परंतु आपल्याला ज्ञात असलेला इतिहास मात्र सात हजार वर्षांपलीकडे जाऊ शकत नाही. ऐतिहासिक कागदपत्रे, उत्खननातून मिळालेले पुरावे, गुहांमध्ये आढळणारी चित्रे, शिलालेख आणि दंतकथा हे सर्व आधारभूत पुरावे म्हणून वापरले जातात. पण या पुराव्यांमध्ये काही ठिकाणी अंतर राहिल्यामुळे इतिहासाचे चित्र काहीसे अस्पष्ट दिसते. मग खरे वास्तव काय असेल, हा प्रश्न रहस्यमय भूतकाळाबद्दल निर्माण होतो.

बहुतेक धर्मातील पुराणांमध्ये स्वर्गलोकातील देवता दिव्य विमानांत बसून पृथ्वीवर येत असत अशी अनेक उदाहरणे आणि वर्णने आढळतात. यावरून असे वाटते की या देवतांकडे तांत्रिक ज्ञानाची अफाट भांडार होती आणि त्यांच्याकडे प्रचंड संहारक शक्ती असलेली शस्त्रे देखील होती, असे वर्णन आढळते. याचे उदाहरण रामायणामध्येही पाहायला मिळते.

मग आणखी खोलात जाऊन विचार केला तर असा प्रश्न पडतो की या देवदेवता नक्की कोण होत्या? त्या कोठून आल्या होत्या? आणि परत कुठे गेल्या? त्या पुन्हा पृथ्वीवर येतील का?

परग्रहवासीयांनी पृथ्वीला यापूर्वी भेट दिली असेल, परंतु मानवाच्या ते लक्षात आले नसेल, असे अमेरिकेच्या नासा या अंतराळ संस्थेने म्हटले आहे. परग्रहवासीयांविषयी मानवाच्या ज्या कल्पना आहेत, त्या कल्पनांपेक्षा ते पूर्णपणे वेगळे असू शकतात. त्यामुळे ते पृथ्वीवर आलेले आपल्याला लक्षातही आले नसतील, असे नासा मधील शास्त्रज्ञ सिल्वानो पी. कोलंबानो यांनी सादर केलेल्या संशोधन निबंधात नमूद केले आहे.

परग्रहवासी आपल्यापेक्षा खूप वेगळे असतील असे आपण समजतो; परंतु ते तसे नसावेत. ते अत्यंत बुद्धिमान असू शकतात आणि कदाचित ते आपल्या सारखेच असतील किंवा आपल्या मानवजातीतीलच अत्यंत प्रगत स्वरूपाचे जीव असू शकतात.

विश्वाचा शोध घेताना मानवी समाजाच्या स्वरूपाविषयी पुन्हा विचार करणे आवश्यक आहे, असे कोलंबानो यांनी नमूद केले आहे. मानवी तंत्रज्ञानाचा विकास हा केवळ दहा हजार वर्षांपूर्वी सुरू झाला आणि केवळ पाचशे वर्षांपूर्वी विज्ञाननिष्ठ कार्यपद्धतीचा उदय झाला, याकडे त्यांनी लक्ष वेधले आहे.

UFO संबंधी घडलेल्या घटना मानवाच्या लक्षात आल्या नसतील किंवा त्याकडे दुर्लक्ष झाले असेल. कारण परग्रहवासी पृथ्वीवर येण्याची शक्यता आपण फार कमी प्रमाणात गृहीत धरली आहे आणि ते आपल्याला चकवा देऊ शकतात, असे आपल्याला वाटत असावे.

Mr. Raviraj Patil

First Year D. Pharm

मला बदलायचे आहे!

आयुष्य जगताना आपण भोवतालच्या परिस्थितीशी जुळवून घेत असतो आणि तेव्हा आपल्याला वाटते की आपले आयुष्य खूप सुंदर आहे. पण कधी कधी मला असेही वाटते की आयुष्य म्हणजे एक मृगजळ आहे.

आयुष्यात काहीतरी करून दाखवण्याची उमेद घेऊन आपण जगत असतो; पण कधी कधी मन भटकत जाते. आपल्या नकळत अनेक गोष्टी आपल्या आयुष्यात घडत राहतात आणि काही वेळा त्या अनावधानाने आपल्याकडून निघूनही जातात. मग त्या गोष्टींचा पश्चात्ताप करण्याशिवाय आपल्या हातात काहीच उरत नाही.

कधी कधी आपण असे काही वागून जातो की आपणच स्वतःला प्रश्न विचारतो — “ही मीच आहे का?” कारण आपल्या आत आपल्यालाच माहीत नसलेला एक छुपा चेहरा दडलेला असतो. तो आपल्याला आपल्या ढासळलेल्या मनाच्या एखाद्या कोपऱ्यात अचानक दिसतो किंवा जाणवतो.

कधी आपण परिस्थितीवर नियंत्रण मिळवू शकत नाही, तर कधी अचानक गरजेपेक्षा जास्त प्रतिक्रिया देतो. कधी अचानक खूप रागावतो, तर कधी जे करायचे नसते ते करून जातो. यालाच कदाचित आपल्या आतला “लपलेला चेहरा” म्हणता येईल. सहसा हा चेहरा आपल्यालाही अज्ञात असतो, पण तो अनेकदा असे काही करून जातो जे आपल्याला करायचे नसते.

अशा परिस्थितीत काय करावे हे खरं तर कोणालाच लगेच सुचत नाही. पण स्वतःवर आणि आपल्या कृतींवर नियंत्रण ठेवणे खूप गरजेचे असते. कारण असे नियंत्रण असल्यास आपण पुढे नको त्या परिस्थितीत चुकीचे वागण्यापासून स्वतःला थांबवू शकतो.

ही सवय खरं तर हळूहळू लावावी लागते. अचानक एका क्षणात हे शक्य होत नाही. पण प्रयत्न करायला काय हरकत आहे ना?

Mr. Ruturaj Suryawanshi

First Year D. Pharm

शिक्षण काळाची गरज

शिक्षण ही काळाची गरज आहे. आजच्या काळात पैसा किंवा संपत्ती यांना महत्त्व न देता फक्त आणि फक्त शिक्षणाला महत्त्व दिले पाहिजे. शिक्षणामुळे मनुष्याच्या जीवनात आमूलाग्र बदल घडून येतात. आज कोणत्याही क्षेत्रात जायचे असेल तर सर्वप्रथम शिक्षण पाहिले जाते.

आजच्या घडीला निवडणुकीत उभे राहायचे असले तरी शिक्षण विचारले जाते. तसेच ट्रक ड्रायव्हर व्हायचे असले तरी दहावी उत्तीर्ण असणे आवश्यक आहे; अन्यथा परवाना मिळत नाही. यावरून आज शिक्षणाला संपत्तीपेक्षा जास्त महत्त्व दिले जात असल्याचे स्पष्ट होते.

शिक्षण ही काळाची अत्यावश्यक गरज बनली आहे. अशिक्षित व्यक्तीला कोणतेही आर्थिक व्यवहाराचे काम करायचे असेल तर त्या व्यक्तीला सुशिक्षित व्यक्तीवर अवलंबून राहावे लागते. त्यामुळे त्याला अनेकदा आपले नागरी हक्कही मिळत नाहीत.

जर शिक्षण नसते, तर समाज अंधश्रद्धेच्या विळख्यात सापडला असता आणि समाजाची योग्य प्रगती झाली नसती. शिक्षणामुळे मानवी जीवनाला योग्य दिशा मिळाली आहे. शिक्षणामुळे मनुष्यामध्ये विचार करण्याची क्षमता आणि समज वाढली आहे.

जीवनात पुढे जाण्यासाठी पहिली पायरी म्हणजे शिक्षण होय. समाजामध्ये आपले स्थान टिकवून ठेवण्यासाठी शिक्षण अत्यंत आवश्यक आहे. त्यामुळे शिक्षण ही काळाची गरज बनली आहे.

सुशिक्षित लोक अनेकदा निरक्षर लोकांचा फायदा घेऊन त्यांची फसवणूक करतात. हे थांबवण्यासाठी समाजात शिक्षणाचा प्रसार करणे आवश्यक आहे. तसेच प्रौढ शिक्षणालाही प्रोत्साहन दिले पाहिजे. त्यामुळे शिक्षणपद्धतीत सुधारणा होईल आणि समाजात समतोल राखला जाईल.

म्हणूनच, शिक्षण ही आजच्या काळाची सर्वात मोठी गरज आहे.

Ms. Shubhangi Sutar

Second year D. Pharm

स्वप्न....

स्वप्न म्हणजे नेमके काय हो? गाढ झोपेत दिसणारा एक काळ. जरी तो थोड्या क्षणांचा असतो, तरी कधी कधी तोच खऱ्या अर्थाने खूप मोठा आनंद देऊन जातो. तेव्हा जाग आली की वाटते—अगदी स्वप्नातच राहावे; आनंदी, मन मोकळे आणि फक्त सुखाने भरलेले ते जग. अशा वेळी वास्तवातील जग नकोसे वाटायला लागते.

पण कधी कधी वाईट स्वप्नही दिसते आणि ते खूप त्रास देऊन जाते. मग जाग आली की वाटते, “बरं झालं, स्वप्नातून बाहेर पडलो.” तेव्हा मात्र वास्तवातील जग हवेहवेसे वाटते. काय गंमत आहे ना! माणूस जिथे सुख असते तिथेच जायचे म्हणतो; पण आयुष्यातील दुःख नसते तर सुखाची किंमत कळली असती का?

असे म्हणतात ना की स्वप्न खरी होतात. हो, ती खरी होतात; पण ती आपोआप पूर्ण होत नाहीत. त्यासाठी माणसाने स्वतः प्रयत्न करावे लागतात, हातपाय हलवावे लागतात आणि अनेकदा तडजोडही करावी लागते.

स्वप्न पाहायला कोणीही बंदी घालत नाही; पण स्वप्नांकडूनच अपेक्षा ठेवू नका की ती आपोआप पूर्ण होतील. त्याऐवजी स्वतःकडून ती पूर्ण करण्याची अपेक्षा ठेवा आणि त्यासाठी प्रयत्न करा.

आपण असेही म्हणतो की आपण ज्या विषयाचा खूप विचार करतो, तोच विषय अनेकदा आपल्याला स्वप्नातही दिसतो. कधी कधी तीच स्वप्न आपल्याला निर्णय घेण्यासही मदत करतात.

माझे तर मत आहे की प्रत्येकाला स्वप्न पडायला हवीत. कारण स्वप्नच माणसाला वास्तव जीवनात पुढे जाण्याचा मार्ग दाखवतात. स्वप्न जीवनातील सत्यही दाखवतात—कधी आनंद दाखवतात, तर कधी दुःखही दाखवतात.

Ms. Vaishnavi Lohar

Second year D. Pharm

कविता

करावे किती आई तुझे कौतुक,
अपुरे पडती शब्द हे माझे.
नाही फेडू शकत कधीही
उपकार आई तुझे. ॥
अमृतासमान मला तू
पाजलास ग पान्हा,
जशी यशोदा आईच्या मांडीवर
श्रीकृष्ण बाळ तान्हा. ॥
सर्व अवगुणांचा माझ्या
केलास आई तू विलय,
होतात माझे सर्व गुन्हे माफ—
असे आई तुझे न्यायालय. ॥
आई, तुझ्या कुशीतली गाढ झोप
संपूर्ण संसारात नाही,
पुढचे सातही जन्म
तुझ्या गर्भात मिळो मी—
एवढीच वाट पाहि. ॥
असे वाटते मजला,
जगावे पुन्हा येऊन
तुझ्याच मी पोटी;
तुझ्याविना सर्वच दुनिया
मला वाटे खोटी. ॥
आई, तूच माझ्या आयुष्याची
बदललीस ग काया,
साष्टांग नमन करून
पडतो आई मी तुझ्या पाया. ॥
प्रेम तुझे आहे आई
या सर्वाहून भारी,
म्हणूनच म्हणतात—
“स्वामी तिन्ही जगाचा,
आईविना भिकारी.” ॥

Mr. Rohit Patil

Second year D. Pharm

हिंदी विभाग

इंटरनेट क्या है,

वर्तमान समय में इंटरनेट एक ऐसा शब्द है जिससे सभी लोग परिचित हैं। इंटरनेट के बिना आज जीवन की कल्पना करना भी कठिन है। तो इंटरनेट को किस प्रकार परिभाषित किया जा सकता है?

इंटरनेट पूरे विश्व में फैला हुआ एक ऐसा नेटवर्क है, जिसके माध्यम से एक कंप्यूटर विश्व के किसी भी अन्य कंप्यूटर से जुड़ सकता है। यह परस्पर जुड़े हुए कंप्यूटरों का एक विशाल नेटवर्क है।

इंटरनेट की खोज किसी एक व्यक्ति द्वारा नहीं की गई थी, बल्कि इसके विकास में कई वैज्ञानिकों और इंजीनियरों का योगदान रहा है। 1957 में शीत युद्ध के दौरान अमेरिका ने एक ऐसी तकनीक विकसित करने का निर्णय लिया, जिसके माध्यम से एक कंप्यूटर को दूसरे कंप्यूटर से आसानी से जोड़ा जा सके। इस विचार को सभी ने स्वीकार किया और आगे चलकर यही तकनीक विकसित होकर आज के इंटरनेट के रूप में हमारे सामने आई।

1980 के दशक में इस नेटवर्क को “इंटरनेट” नाम दिया गया। आज के समय में इसे लोगों की जीवनरेखा (लाइफलाइन) भी कहा जाता है।

जिस प्रकार देश में फसलों का उत्पादन बढ़ाने के लिए **हरित क्रांति** आई थी और दुग्ध उत्पादन बढ़ाने के लिए **श्वेत क्रांति** चलाई गई थी, उसी प्रकार इस सदी में इंटरनेट का उपयोग जिस तेजी से बढ़ रहा है, उससे ऐसा लगता है कि वर्तमान समय “**इंटरनेट क्रांति**” का समय है। इस क्षेत्र में लगातार नए आविष्कार और सुविधाएँ विकसित हो रही हैं और इसका विस्तार दूर-दराज के क्षेत्रों तक भी हो रहा है। 3G और 4G जैसी तकनीकों ने भी इस क्षेत्र में क्रांति का आभास कराया है।

इंटरनेट के माध्यम से आप कहीं भी बैठे-बैठे पूरी दुनिया की जानकारी प्राप्त कर सकते हैं। इसके जरिए आप किसी बीमारी, किसी स्थान, विभिन्न प्रकार के भोजन और अन्य अनेक विषयों के बारे में जानकारी प्राप्त कर सकते हैं। इंटरनेट आज लगभग हर प्रकार की जानकारी और सुविधा उपलब्ध कराता है।

इंटरनेट और पत्रकारिता

आजकल इंटरनेट पत्रकारिता का बहुत अधिक प्रचलन है। बहुत से लोग इसी माध्यम से काम करना पसंद करते हैं। इसके माध्यम से आप कहीं भी हों, हर प्रकार की खबर आसानी से प्राप्त कर सकते हैं। इसके लिए आपको केवल अपने मोबाइल फोन में किसी समाचार ऐप को खोलना होता है और आप तुरंत किसी भी प्रकार की जानकारी प्राप्त कर सकते हैं।

इंटरनेट आज पत्रकारिता का एक महत्वपूर्ण और प्रभावी माध्यम बन चुका है। इसके कारण लोगों के कई काम आसान हो गए हैं। अब इसके माध्यम से आप घर बैठे ही अपने कई कार्य आसानी से कर सकते हैं।

Mr. Rutuja Patil

Second Year D. Pharm

कविता

मेरे दिल की चाहत,
कल भी तुम थे और आज भी तुम हो।
मेरी ज़रूरत,
कल भी तुम थे और आज भी तुम हो।

तुमने तो मुझे कब का भुला दिया,
मेरी आदत,
कल भी तुम थे और आज भी तुम हो।

तुमने न जाना कितना
तुमको प्यार किया,
मेरी इबादत,
कल भी तुम थे और आज भी तुम हो।

बेखबर बनते हो,
खबर होकर भी
मेरी किस्मत,
कल भी तुम थे और आज भी तुम हो।

राह में मुश्किल होगी हजार,
तुम दो कदम बढ़ाओ तो सही,
हो जाएगा हर सपना साकार,
तुम चलो तो सही,
तुम चलो तो सही।

मुश्किल है, पर इतनी भी नहीं
कि तू कर न सके,
दूर है मंज़िल लेकिन इतनी भी नहीं
कि तू पा न सके।
तुम चलो तो सही,
तुम चलो तो सही।

एक दिन तुम्हारा भी नाम होगा,
तुम्हारा भी सत्कार होगा।
तुम कुछ लिखो तो सही,
तुम कुछ आगे बढ़ो तो सही,
तुम चलो तो सही,
तुम चलो तो सही।

सपनों के सागर में
कब तक गोते लगाते रहोगे?
तुम एक राह चुनो तो सही,
तुम उठो तो सही,
तुम कुछ करो तो सही,
तुम चलो तो सही,
तुम चलो तो सही।

कुछ न मिला तो
कुछ सीख जाओगे,
ज़िंदगी का अनुभव
साथ ले जाओगे।
गिरते-पड़ते संभल जाओगे,
फिर एक दिन
तुम जीत जाओगे।
तुम चलो तो सही,
तुम चलो तो सही।

Ms. Neha Khot

First Year D. Pharm

English Section

The Importance of Self Love

“If you can learn to love yourself and all the flaws, you can love other people so much better. And that makes you so happy.” – Kristen Chenoweth

Why is it so difficult to love ourselves? Basically, the short answer to this question is that we were raised in a society that didn't teach us about self-love. This may not seem very important to some, but self-love is one of the best things you can do for yourself.

Loving yourself provides you with self-confidence, self-worth, and in general, you feel more positive. If you can learn to love yourself, you will feel happier and will learn to take better care of yourself.

Looking in the mirror, most of us see a lot of different flaws and remember too many past experiences and failings to love ourselves. The less you love yourself, listen to yourself, and understand yourself, the more confused, upset, and frustrated you will be in life. When you begin to love yourself and continue to love yourself more and more each day, things slowly will be a little bit better in every way possible.

Unfortunately, self-love isn't always easy.

Accepting the pain and allowing yourself to be honest with who you are is a big step to loving yourself. Forgive yourself for past actions and things you are ashamed of doing.

Carrying a lot of negative emotions like jealousy, disgust, and rage can have a negative impact. We need to learn how to accept not only the emotions that create love, joy, and happiness but also the ones that cause fear, insecurity, and anger in our lives.

While we need to learn how to acknowledge and accept the pain with the love, another step is reconciling with a cold and unopened heart. Asking yourself if you fully love yourself can be very difficult because you must accept your flaws and faults.

Love is something we choose, the same way we choose anger, hate, or sadness. We have the power to forgive someone who has hurt us in the past. We can learn to finally heal from something when we can forgive. We can always choose love.

Learning to love yourself leads to better self-care. Examples of this could be taking a break from time to time and accepting that no one is perfect and things happen.

Another example could be saying no to others when you really don't have the time or energy to say yes. We often do too much for other people because we want to please everyone. We can forget to look after ourselves and then we become overwhelmed.

Today is the day you can love yourself completely with no expectations. Making the choice right now to choose your own love is the most powerful healing force you have.

Ms. Tanishka Irale
First year D. Pharm

“Are men and women really equal?”

There have been numerous facts in this world regarding equality between men and women. Some people may think men and women are equal while others will think they are not.

What do we mean when we say men and women are equal? Well men and women are categorized under gender equality. Equality means giving equal rights, opportunities, and values to both the genders/ All the genders.

Well, if we say that men and women are equal than why men are characterized to be stronger than women? Also, why men are characterised to step out of the house and earn where as women to handle the households.

If we consider physically men are physically stronger than women. But does that mean women are inferior to men. No there are numerous things which men can do and a women cannot and numerous things which women can do and men cannot.

Only a women can tolerate the pain of giving birth where a men cannot.

Considering all the above pains we can say that nature has made men and women complimentary to each other. None can survive without each other. Both men and women are important to balance the man kind on earth,

So at the end equality does not mean giving equal rights, opportunities and values but it means giving qual rights, opportunities and values depending upon their capacity.

“Mankind can only exist when men and women co-exist.”

Ms. Shrushti Patil

First Year D. Pharm

Father- My World

It was my father who taught me
To value myself, he told me that,
I was uncommonly beautiful and
That I was the most precious thing in his life.

Fathers can be powerful and overwhelming to their daughters.

Let her see your soft side
Let her see that you have had fears, failures, hurting times
Even though you may look flawless to her

When you are young, you think
Your dad is superman
Then you grow up and you realize
He's just a regular guy who wears a cap.
No one in this world can love a girl
More than her father
Fathers, be your daughters
First love and shell never
Settle for anything less.

My father is my hero
He is always there for me
When I needed him, he listened to me and
Taught me so many things
You have seen me at my worst
Yet you think that I am the best.
I love you Dad!!

Ms. Vaishnavi Sawant

First Year D. Pharm

Mother

You gave me birth
I came to the earth
You opened my eyes
I saw the world so nice
On holding your hand
I was able to stand
You have a painful frown
When I fall down
You got the happiness
With my every success
You showed me the path
Which I was able to grasp
You gave me the word
You made the life for me
A bed where only roses could be
To you O Mother!
I own everything
You are the divine possession
Of the divine creation

Ms. Janhavi Sawant

First Year D. Pharm

SKETCHES

PHOTOGRAPHS

MSBTE TOPPER STUDENTS

Congratulations
TO ALL THE SECOND YEAR D. PHARMACY
**RANKERS OF MSBTE SUMMER 2025
EXAMINATION**

Ms. Madhura Patil
88.09%

Ms. Chaitnya Lad
85.46%

Mr. Sidharth Patil
84.53%

Ms. Sayali Patil
83.18%

Ms. Anuradha Chavan
80.46%

Ms. Aditi Sargar
80.46%

Best Wishes From
Management, Principal, Teaching and Non-teaching Staff

Congratulations
TO ALL THE FIRST YEAR D. PHARMACY
**RANKERS OF MSBTE SUMMER 2025
EXAMINATION**

Ms. Vedika Patil
80.60%

Ms. Janhavi Hajare
78.10%

Mr. Sahil Shirdhone
76.60%

Mr. Abhishek Pawar
75.50%

Ms. Shubhangi Sutar
73.80%

Best Wishes From
Management, Principal, Teaching and Non-teaching Staff

PRIZE WINNERS

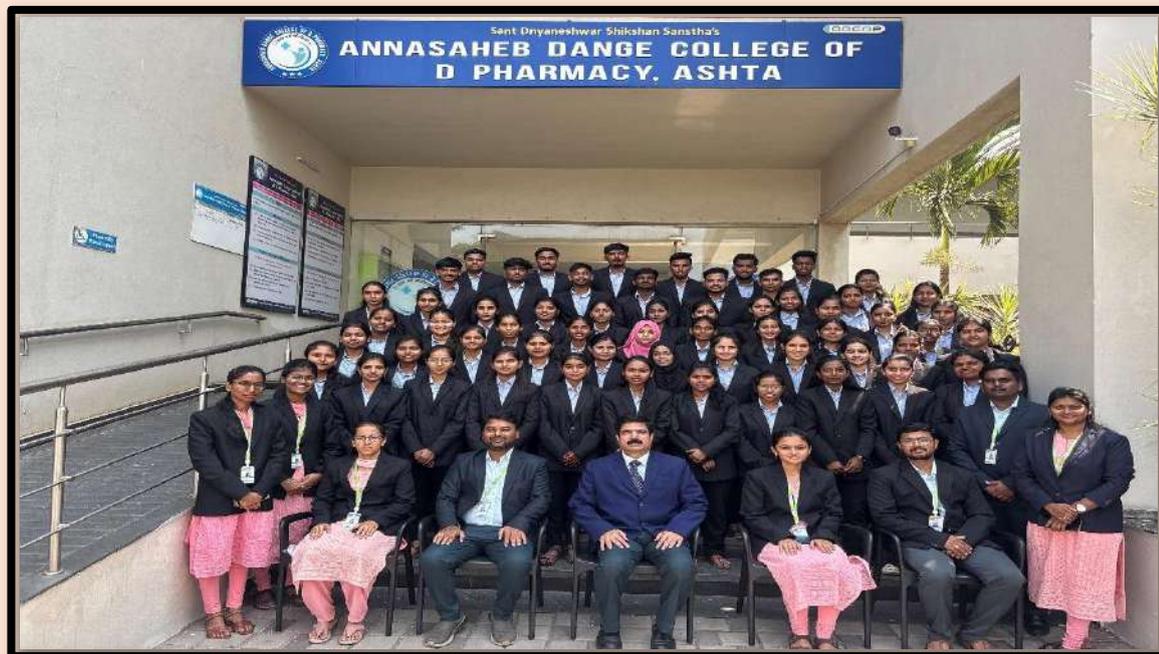

Mr. Sahil Shirdhone and Mr. Pruthviraj Chavan S. Y. D. Pharm students secured first prize with 7000 /- cash prize at State Level Poster Presentation Competition on topic Challenges in Implementing Jan-Aushadhi Medicines organized by Phaltnan Education Society's College of Pharmacy and research centre, Phaltnan

Mr. Sahil Shirdhone & Miss. Asmita Patil S.Y. D. Pharm students secured First Prize with 5000/- cash prize at Scientia 4.0 State Level Model Presentation Competition on topic 3D printing in Pharmaceuticals organized by Samarth Education Trust's, Arvind Gavali College of Pharmacy & Sawkar Pharmacy College, Jaitapur, Satara

STUDENT AND FACULTY PHOTOGRAPHS 2025-26

First Year D. Pharmacy 2025-26

Second Year D. Pharmacy 2025-26

Teaching Faculty

Teaching and Non-Teaching Faculty

INDUSTRIAL VISIT 2025-26

NSS Activities 2025-26

REPUBLIC DAY CELEBRATION 2026

Chhatrapati Shivaji Maharaj Jayanti 2026

SPORTS

